

131

(?)

Les entranyes al descobert

En un establiment de material pedagògic hi ha exposat un tors d'home, tamany natural, obert des del ganxot fins més avall del Membríol. No repugna, perquè un hom ja veu, a la primera mirada, que es tracta d'una imitació. Allí també hi han esferes terrestres amb relleus de muntanyes que no enganyen a ningú; i qui fa un món de cartó bé pot fer-hi uns pulmons, un fetge, un cor i una budellada.

Aquest model anatómic té molts i molts miradors, molts més que els models geogràfics. Es comprén que interessa majorment saber la disposició de les nostres entranyes, que els de les cinc parts de la terra. Ni l'Àsia ni l'Oceania, posem per cas, esdevindran objecte de les vostres aprensions. Si funcionen malament, que hi funcionin; si s'infarten, que s'infartin; si els surt un tumor o se'ls obra una llaga vosaltres seguireu passant la nit en un son i dedicant-vos als vostres afers, de dies, menjant i bevent i rient-vos de l'apotecari. Però, ai si un sol territori del vostre món interior sofreix una petita modificació o transtorn, tot seran temors, angoixes, sobresalts, inquietuds!...

El pitjor de tot és no saber quin punt del vostre mapa és l'afectat. Conjectureu, malicieu, sospiteu i no en treieu pas l'aigua clara. Molt sovint donaríeu el que no teniu, a fi de conèixer amb tota exactitud, si el fetge és al costat dret o a l'esquerra, si els ronyons són molt pròxims o molt separats, si el canó de la freixura està a sota o sobre del canó de les sopes, i altres dades topogràfiques que us permetessin deduir quin mal teniu i quin perill us amenaça.

L'horrible esdevé quan, consultant els geògrafs més eminents, els veieu perplexes, i quan us diuen que el mal que vosaltres sentiu a la boca del cor us

l'ò

l'e

l'i
l'i

pervé de l'estómac i altres transposicions que, judiqueu arbitràries, i poc en consonància amb la relació que heu establert entre el lloc adolorit i la situació hipotètica de l'òrgan.

Tothom, quan se senyala el cor, orador o còmic, poeta o cantant, en fa una gra massa portant-se la mà al costat esquerre, i és per això, i per moltes altres raons, que els torsos de cartró oberts de bat a-bat deuen abundar a tot arreu.

No més cal fixar-se amb l'atenció i qualitat de les persones que s'encanten, estones i estones, davant de la vitrina. Cap d'elles deu estar lliure d'un dolorot amoinós o d'algun malestar suspecte.

Se'ls endevina entossudits en percar per l'intricat laberint de mucoses, conductes, glàndules, ~~aparells~~, nervis i sagineres, el punt que correspon al lloc on ells noten la perforació malestruga. El problema no deixa d'ésser ardu. Les entranyes estan meravellósament enquivides dintre aquella caixa de carn i ossos que sembla de guitarra. Hi ha una superposició mètrica i racional de peces i encara que s'hi ovirin uns gafets i sigui possible remenar-ho, existeix la preocupació de no tenir enginy per a tornar-ho a situar degudament. Fet i fet segueix l'incertesa; però tanmateix hem avançat quelcom en el coneixement de nostre interior. Tenim base per a sospitar... per a sospitar que els cirugians hi perden alguna cosa o els sobri una roda, després d'apariar-ho, com al rellotger d'afició.

l a L e

l a e artèries

l a
L e

prou

#